

*
MEGJELEN CSÜTÖRTÖKÖNElőfizetési ár:
Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

Szerkesztő és Iaptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.*
Nyilttér petit sora
40 fillér

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

Ipolyság, 1902. évi augusztus hó 21-én.

A FMKE. és az óvóiskolák.

Ipolyság, augusztus 20.

A Honti Lapok f. évi 33. számában az „új irányok, új feladatok” című cikkben a következőket olvasom:

„Abban a véleményben vagyok, hogy most, amidőn a kisdédvös törvényileg szabályozva van, nem lehet több feladata sem a társadalomnak, sem az egyesületnek az, hogy óvodákat létesítsen s fenntartsa, mert a törvény az óvodák szaporítását más faktorok, más tényezők munkaköréhez utalta. Egyesületünk munkaprogramjából most már tehát ki kell hagyni új óvodák kezdeményezését.”

Vagyis azért ne létesítsen a FMKE. óvodákat, mert a törvény azok szaporítását más faktorok munkaköréhez utalta. Ámde ezen faktorok a reájok rótt feladatot tényleg nem valósítják, az általok létesített óvodák száma, eltekintve a népesebb városoktól, oly csekély, hogy figyelembe alig jöhet, s beláthatlan az az idő, a melyben a a törvényileg szabályozott óvodák minden községben létesítenek fognak.

Éppen azért, szerintem ott, a hol óvodák nincsenek, de legfőképp a nyelvhatárokon, a FMKE-itek továbbra is legfontosabb feladata marad óvodák létesítése.

Óvodák a nyelvhatárokon — ez a magyar nyelv térfoglalásának leghatályosabb, sőt egyedül hatályos eszköze. A nyelvhatárokon a magyar társalgás folytonos gyakorlata sz. óvodában s iskolában, az iskolából való kilépés után sem engedi feledésbe menni a magyar nyelv ismeretét, mert az iskolából kikerült fiatalságnak a szomszédos magyar községek lakóival állandóan módjában áll a magyar társalgást folytatni, sőt rá van utalva annak folytatására. Ez oly tapasztalati igazság, melyet föllesleges volna bővebben vitatni.

Az állam s a községek azonban nem létesítenek óvodákat sem a nyelvhatárokon, sem máshol, s most már a FMKE. is szabadulni óhajtana az óvodák felállításának gondjától? Sőt ellenkezőleg, ha már a FMKE.-nek nincs módjában rászorítani a községeket, hogy óvodákat létesítsenek, úgy legalább a FMKE. ne odázza el magától e feladatot mindaddig, míg az állam s a községek azt tényleg

meg nem valósítják. Az idő drága, s évtizedek telhetnek el addig, míg az állam s a községek rászánják magukat óvodák létesítésére. — Ki fogja addig a magyarság érdekét felkarolni, ha nem a FMKE?

„Óvodák a nyelvhatárokon” — ez maradjon továbbra is a FMKE. jelszava. Oly területek elszigetelt községeiben, hol az idegennyelvű nemzetiségek tömegesen laknak, az erők eredménytelen szétorgácsolásának bizonyult az óvodák felállítása; ezen tapasztalat után annál fokozottabban a nyelvhatárokon kell összpontosítani az óvodák létesítését. Minden mulasztás e téren menthetlen hiba volna.

A cikkíró által javaslatba hozott ifjúsági egyesületek létesítése kivételesen hasznos lehet ott, a hol oly lelkes ember akad, a ki nem riad vissza a fáradságtól az iskolából kilépő fiatalsággal évek során át folytatni a magyar társalgást, s a ki meg tudja e célra nyerni s együtt tartani a fiatalságot. Rendszernek azonban nem válik be, mert ily lelkes s áldozatkész ember kevés akad, s a fiatalság előreláthatólag nem az ifjúsági egyesületet, hanem a kores-

Várlak.

Csak élj, csak élj az élvek vad tűzében,
S az új gyönyör között
Kacagj ki egy bohó szívet, a melybe
A képed költözött.

S a kép a szívet mindig fogva tartja
— Még akkor is, ha már
Megszűnt dobogni, akkor is örökre,
Örökre visszavár.

Szeretlek.

Hol nem fakón szűrött a nap,
S a szív örökuj vágyba kap,
Ahol reánk borul a fény,
Ha ott lehetnél az enyém,
— Hogy zúgna hangom a tavaszba,
Az illatosba,
A színes fellegeknek:
Szeretlek! . .

E gyötrő szürkéségben,
S óráiban álmatlan éjjeleknek

Halkan
Suttogja ajkam:
Szeretlek. . .

Fáy Nándor

Uram bátyám és én.

II. folytatás.

Mikor e szót meghallottam: „iskola”, ismét elfogott a Sári néni utáni vágy, a hol én szabadon őrizhettem a libákat, felülhettem a kis csacsira (noha róla való leestemben többször összetörttem magam) bátran szedhettem a madár fiókákat s földhöz verhettem a pajtásokat — szóval minden meg volt engedve — s most ezen kicsike szó „iskola” szabadságomat fenyegeti, és feltettem magamban, küzdeni fogok érte; azonban minden igyekezetem kárba vészett, mert Gyurka bácsi olyan nagyon dicsérte az iskolát, hogy megtört a félelmem és elég bátran mentem vele az iskolába.

Együtt volt a diákság. Örömmel fogadtak. Csak egynéhány nyujtogatta nyelvét az új jövevényre. Minden nagyobb baj nélkül átestünk a bemutatkozásra, az ismerkedésre, s már a másik pillanatban minden fickó kenyeres pajtásom lett.

Már ekkor főjellemonásom volt, hogy nem türtem magam előtt senkit, mindennütt első akartam lenni, a mi annyira sikerült, hogy alig néhány hónap múlva én voltam az első deák. Megtört bennem a szilaj lélek, igaz, hogy néhány betört orr árán, de még is megtört, sőt ma is talány előttem, mi okozta szilaj természetem jóra való fordulását. Gyurka bácsi-e? avagy nádbot iránt való tiszteletem? Tény az, hogy az examenten jó tanítóm igen kidicsért, habár nincs kizárva, hogy a hízogó szavakért nyerendő bankócédulák mián. Döme bátyám örült a dicséretnek, s talán ennek köszönhetem, hogy ezentul az ő uri asztalánál ettem és néha-néha mosolylyal jutalmazta meg vidám csevegéseimet, a mi nála nagy ritkaság számba ment.

Igy morzsoltam én le három évet, midőn tanítóm urambátyámnak kinyilatkoztatta, hogy elfogyott részemre minden tudománya. (Igaz, hogy nem igen sok volt neki, mert az osztrák porolgtatásban mindent elpolyogtatott)

— Édes tekintetes uram, jó lesz őt a városba adni, mert az urfiból — mármint belőlem — a tekintélyes családnak nagy díszére még nagy ember válhatik.

— Jól van, Czérna barátom, — ez volt tanítóm neve, — megfogadom tanácsát.

mát s a fonóházakat fogja felkarolni.

Nehogy tulságosan igénybe vegyem soraimmal e lapok hasárait, csak röviden kívántam a dolog lényegére rámutatni, azon reményben, hogy a Selmecebányán tartandó közgyűlés e fontos kérdést tüzetesen s alaposan meg fogja vitatni.

Lipcey Ervin dr.

Betegsegélyzőnk bajai.

A minisztert, a ki a betegsegélyző pénztárak törvényét megalkotta, bizonyára a legemberibb és legjobb szándék vezérelte, és a laikus, be nem avatott előtt külsőleg csakugyan olyannak tűnik fel ez intézmény, mint a munkások áldása, és jótévedője; pedig tényleg nem úgy van mert a betegsegítő pénztárt gyűlöli a munkás, gyűlöli a munkaadó, és nem hiszük, hogy széles ez országban akadna munkás ember, aki elismerné, hogy a pénztár a munkások érdekeért van, és szívében hordja tagjai jóllétét.

A betegpénztár mai állapotában nem a munkásért jött létre, hanem ama néhány tisztviselőért, akik az élén állanak, rendszerint nem csak népszerűtlenül, de gyűlöltve is mindazoktól, akiknek garasából fizetésüket huzzák; mert nálunk, Magyarországon, még mindig nem olyan a felfogás, hogy a hivatalos ember van a népért, nem pedig a tömeg van a hivatalnokért.

Megjegyezzük, hogy a fenti megjegyzések általánosak, és nem csupán az ipolysági kerületi betegsegélyző pénztárra, de épp úgy vonatkozhatnak bármelyik más betegsegítőre.

A mi pénztárunk soha sem volt népszerű, nem szerették tagjai, és ez legnagyobb valószínűség szerint annak tisztviselő karában keresendő, a melyik nem kereste soha a humánus cél népszerűsítését, nem igyekezett barátságos érintkezés által terjesztetni a pénz-

tár áldásos voltát, hanem a §-ok rideg betűi szerint, nembáráomsággal igazították el az ügyeket, a miben a sokaság érzelmeire sohasem voltak tekintettel, úgy, hogy az elégületlenek már az alakuláskor kénytelenek voltak magánál a miniszternél keresni igazukat, és a miniszter ezt meg is adta nekik.

Azóta nem törődtek az egyesülettel. A vezetőséget és igazgatóságot a tisztikar állította össze, amint ez neki legjobban megfelelt, és miután a pénztár tagjait több-kevesebb pénzbüntetésekkel oktatták ki rá, hogy ez törvény, aminek engedelmeskedni kell, a betegsegélyző így élőködött óriási népszerűtlenség és ellenszenv közepette, amit legjobban bizonyít az, hogy soha közgyűlés még első egybehívására határozatra képes nem volt, de mindig második gyűlésen tudták az unalmas tárgysort lemorzsolni, mert ez a gyűlés már akkor is képes a határozásra a szabályok értelmében, ha csak egy tag volna is jelen.

Ez idén ismét mutatkozott némi élénkség a betegpénztár ügyében; két indítványt is adtak be a közgyűlés elé, a melyektől annyira megriadt a nyilvánosság, hogy nem szokott intézmény, hogy elnöke és alelnöke közvetlen az ülés előtt lemondott.

Ez március—áprilisban történt, és az első iparhatóság, a betegsegítő közvetlen főnöke máig sem intézkedett ez állások betöltése iránt, és azóta annál szabálytalanabban és önkényesebben folynak a pénztár ügyei, mert a vezető igazgatóságot, a mely havonkénti ülésekben köteles elintézni az összes ügyeket — sohasem hívják egybe, a mi egy a törvénybe, mint az alapszabályokba ütköző dolog.

A tavaszi közgyűléstől azt kérték a tagok, hogy szállítanak le a tisztikar fizetését, mert a pénztár terheit nem bírja meg. A kérés szokatlan, de be kell ismernünk, hogy jogos; mert az elmúlt év zárszámadása szerint a tisztikar fizetése és az igazgatás költségei 6812-97 koronát, míg a tagok részére

adott segélyek, gyógyszerek stb. 5503-85 koronát tettek ki. Tehát beigazolt dolog az, hogy a pénztár nem a tagokért van, de a tagok vannak a pénztár tisztviselő-karáért.

A másik kérdés az volt, hogy adjanak a családok alkalmazottak 7 éven aluli betegeknek dijtalanul segélyt. Ezt azzal ütötték el, hogy a közgyűlés nem volt határozatképes, bár a szegény pénztári tagok agitációja folytán 10-szer annyi ember gyűlt össze, mint az előbbi közgyűlések bármelyikén, akik kérésüket teljesítették volna, és kellő kitartással, — hogy mint rendszeren: számítva az első gyűlés határozatképtelenségére, mindjárt egy másodikat hirdetnek. — kivihették volna a tagok méltányos kívánságukat.

Nem célunk, hogy a pénztár mulasztásait, amik között nem utolsó az sem, hogy állandóan költségvetés nélkül működik, — szel-lyőztessük, sőt ellenkezőleg arra kérjük a pénztár vezetőségét, érintkezék a tagokkal és velük egyetértve működjék azon, hogy békében és egyetértéssel intéződjének a pénztár ügyei, mert már is hallunk elégedetlen hangokat, akik az elnökök hiánya és egyéb sérelmeik miatt a miniszter elé akarják az egész ügyet terjesztetni.

A betegpénztár, mely legnagyobb részét iparosokkal és kereskedő segédekkel érintkezik, hivatva van rá, hogy ezeket összebékítse a mai társadalmi renddel, és visszatartsa őket az oktalanul annyira rettegett szocialisztikus mozgalmaktól; míg ilyen viselkedés mellett éppen behajjták azokat annak szélsőségeibe.

A betegsegélyző pénztárak különben is az államosítás küszöbén állanak; — miért váljon el a tisztikar és a tagok zöme keserűséggel egymástól?!

Hivjanak össze gyűlést és válasszák meg az igazgatóság elnökét és alelnökét, azután teljesítsék lehetőség szerint mind ama kéréseket, a mik elintézve nincsenek; mert higgyék meg, hogy ez az ipolysági ker. betegsegélyző pénztár legfontosabb, és ugyszólván léteérdeke.

Egy pénztári tag.

Őszre Budára adom a barátokhoz, hadd látom meg, szívelheti-e a német szót?

Ezt nem azért mondotta, mert talán szerette a németet. Dehogy! csupán mert bosszantani akarta a vacsorához terítgető Gyurka bácsit, aki mindenre, amit utált, azt mondta, hogy német.

— De biz fityfrity fenét! — kiáltja Gyurka bácsi, — talán csak nem akarja a tekintetes ur az urfit német szóra adni?

— Dehogy akarom, dehogy akarom, — mentegetőzik uram bátyám, — csak azt akarom tudni, beveszi-e a gyomra?

— Tudom én azt előre, hogy nem veszi be, — mondja Gyurka bácsi, — mert az olyan töltött káposztához éa paprikás tokányhoz szokott gyomor, mint az urfié, nem tudja azt megemészteni. [Tapasztalhatja rajtam, tekintetes uram, 18 évig szolgáltam a németet, de egy árva német szó sem ragadt rám; még a ruhámat is menten lepucoválom, ha német szót hallok.

Uram bátyám vacsorára tartotta Czérnát, hol is a csutora jóféle tartalma és Panni kitűnő ételei elfeledtették Czérnával az élet keserveit és belemelegedett a szoba.

Dicsérte uram bátyám jó színét, kitűnő agait: a Szellőt és Fecskét, nagyszerű természetét, telivér csikait és búfelejtő somlyai borait.

E beszéd szemléltetést tetszett az öreg-

nek, a minek jelölül így szólt Gyurihoz:

— Gyuri! hozzon kend abból a 48 asból, hadd izlelje meg rektor uram ezt az isteni neküt.

A bor feloldotta nyelvét Czérnának, össze-vissza beszélt mindent, míg végre sopánkodva mondá:

— Mindene van tekintetes uram! csak a mi a fő, az nincs. Nincs asszony a háznál, pedig e nélkül nem élet az élet!

— No Czérna uram — gondoltam magamban — jobb lett volna nem szólnia, mert uram bátyám szemciből mindjárt most lesujtja a villám.

De nem. Uram bátyám elmosolyogta magát, és töltve abból a jóféleből, éltette az ő meg nem született feleségét.

En.

Drégely, Szondy, Palánk.

Helyreigazító és pótló adatok a Szondy-Albumhoz.

Irta: Matunák Mihály.

XIII. közlemény.

Végezte az nemes vármegye az gonosz hírekhez való képest:

Gedey Mátvás szolgabíró processusából (járásából), az egész hegy aljától fogvást limitáljon az szolgabíró 200 gyalogot ka-

pákkal és fegyveres kézzel az Ipolyra, az réveknék árok ásására az hódolatlan falukból.

Item ugyan Gedey Mátvás processusából való minden hódolatlan falukból füstönként fegyveres kézzel Keszihócra gyűljenek, Bozók tartománya kívül, hanem az Bozók tartománya Bozókban gyülekezzék fegyveres kézzel.

Item Horváthy János uram processusából Szitnya tartományát mind abban levő hódolatlan falukot rendelte ez nemes vármegye viritim fegyveres kézzel, Princzfalura. Hadnagyságra rendelte ezeknek az nemes vármegye Gedey Péter uramot, pro salario rendelt az nemes vármegye egy hóra fl. 10.

Item Keszihóczra az gyalogoknak hadnagyságokra rendeltetett Csery Gergely uram 6 kme, pro salario rendel az nemes vármegye egy holnapra fl. 15.

Item mivel az hódoltság eximáltott, mindazon praestálásától, mind az insurrectiótól, rendelt az nemes vármegye minden portától per fl. 2." (Hontvármegye jegyzőkönyve. E. 63. l.)

Ezen közgyűlésből kifolyólag 1632. jul. 9-én Palásthy Pál alispán Berencsfalváról a következő levelet intézte Selmecebánya városához s általa a többi bányavárosához: Szolgálatomat etc. Ez elmúlt congrega-

A F. M. K. E. Hontban.

Mint lapunk múlt számában jeleztük, vettük a F. M. K. E. 1901/2 évről összeállított évkönyvét, mely annak jeles főtükára Clair Vilmos szakavatottságát dicséri, és melyből a mi vármegyénket érdeklő részt következőkben kivonatoljuk.

Hontvármegyei fiók.

Elnöke: *Lits Gyula* főispán, alelnökei *Czobor László* alispán és *Berkó István* takarékpénztári igazgató; jegyző: *Somogyi Béla* főjegyző; titkár: *Makoviczky* Czirjék kir. tanfelügyelői tollnok; pénztáros: *Bedross Péter* vármegyei pénztárnok. Székhelye Ipolyság.

Alapító tagok Mészáros Károly örökösök alapítványa 1022. kor. Bakabányai kölesönző egyesület, Bartakovics Ágoston Egyház-Marót, † Glück Adolf, Ipolyság, Hontvármegye közönsége, Honti Casinó Ipolyság, Ivánka László F.-Szemeréd, Ivánka Oszkár Budapest, Ipolyság város közönsége, Jankovics Béla Tésa, † Jekelfalussy József Budapest, Koipaszkó Danó Báth, Kondor Emil Kis-Csalomia, Kondor József Ipoly-Keszi, Králik Lajos Ipoly-Szécsénke, Kubinyi Ferencz Kóvár, † Luczenbacher Pál id. Szob, Luczenbacher Pál ifj. Szob, Luka Pál Palást, Majthényi László br. Luka-Nénye, Majláth István Kis-Kereskény, Nagy-Maros Község, † Nyáry Béla báró Varsány, Oberndorf Hugó gróf Királyfia, Pongrácz Vilmos gróf Zalaba. Roszner Ervin báró Mármaros-Sziget, Schoeller Pál Ede Bécs, Steinlein Ottó gróf F.-Szemeréd, Winter Sándor Pöstyén, 200—200 koronával.

A választmány jelenti, hogy mind a három óvodája: Hont-Németiben, Litván és Közép-Palojtán a magyarosításnak nagy szolgáltatásokat tesznek. Van egy segélyezett óvodája is: a báthi, a melynél az óvónő 600 korona évi fizetését saját jövedelméből fedezi. A választmánynak 533 tagja van, köztük 29 alapító, 13 örökös, 345

rendes és 176 pártoló tag. Az 1901 év folyamán 52 rendes tag iratkozott be, 91 pártoló tag kilépett. Tagdíjhátralékai 1236.40 koronára ruognak.

Óvó iskolák.

Hont vármegyében három óvodája van a választmánynak. Mind a hármat az egyesület tarja fenn, az egyiknek, a középpalojtainak személyi kiadásait az állam fedezi. Hont-Németiben 51 gyermek volt az óvodában s a magyar nyelvben való haladás kielégítő. Ellenben a litvai óvodában tarthatatlan a helyzet. A főtükár mindössze 6 gyermeket talált az óvodában. Ennek a sajnálatos állapotnak oka egyrészt a községbeli lakosság közönyében, de főleg a nemzetiségi bujtogatásban keresendő. A gondnokság — a választmány hozzájárulásával — most kísérletet fog tenni a szülők megbírságolásával s a mennyiben ez sem vezetne a helyzeti javulására, a választmány át fogná helyezni az óvónőt.

Litvai óvó. A gondnokság elnöke: *Pe-hacsek Artur* esperes-plebános, tagjai *Kameniczky Jánosné*, *Križs Béla* körjegyző, *Križs Béláné*, *Novotny János* bozói plebános, *Krauszky Ferenc*, *Csizmár Márton* szénavári plebános. Az óvoda 1895. óta áll fenn. Óvónő *Szücs Otilia*. Óvóköteles gyermek mintegy 40 van a községben és az írtványokon, be is van írva 33, de rendszeren alig látogatja 20—25 gyermek az óvodát, a főtükár hivatalos körutja alkalmával pedig csak 6 gyermeket talált az óvónő felügyelete alatt. Az óvoda mellett kat. felekezeti iskola működik, magyar és tót tannyelvvel.

Hontnémeti óvó. A gondnokság elnöke: *Veisz Zsigmond* plebános, tagjai *Skrábik Jánosné*, *Sprinka Gergelyné*, *Viczján Jánosné*, özv. *Laczko Samuné*, özv. *Sovcsik Ilona*, *Simuth Mihály* bíró, *Miskolczy György*, *Petróczy Mihály*, *Borsovsky János*. Óvónő: *Minczér Rózsá*. Az óvoda 1893. okt. 1-je óta áll fenn. Mellette

kat. elemi iskola működik, magyar tannyelvvel. Óvóköteles gyermek, Dömeháza és Rákóc községek hozzászámításával 75 van, be van írva 72, ezek közül azonban csak 50—60 látogatja rendszeren az óvót, amely az év folyamán megfelelő helyiségbe költözött. A magyar nyelv tanítása mind nagyobb eredményt mutat fel.

Középpalojtai óvó. A gondnokság elnöke *Szabó Gyula* ny. ág. ev. lelkész, tagjai: *Polcsák Endre* alsó-palojtai plebános, *Szabó Kálmán* középpalojtai ág. ev. lelkész, *Králik Pál*, *Csiampor Vince*, *Kárpáti Kálmán*, *Szabó Kálmánné*, *Králik Pálné*, *Kárpáti Kálmánné* és *Kratochvíll Mihályné*. Óvónő: *Martuncz Mária*. Az óvoda 1901. évi június 16-ika óta áll fenn s állandóan 35 gyermek látogatója. Fentartásához a vallás- és közoktatásügyi miniszterium az óvónő fizetésével, évi 800 koronával járul. Az óvoda, a hontvármegyei választmány jelentése szerint, áldásosan működik.

SZERDAI LEVÉL.

Kedves Halász,

ezennel ünnepiesen kezet adok magának, hogy időjölésbe soha többé nem bocsátkozom. Tudja, nagyon hálátlan foglalkozás, és az idő olyan gyakran meghazudtolja jóását, hogy az úgy lejárja magát, mint Falb mester. Pedig mindent mást inkább, mint ezt; mert — eliheti nekem, — ez rosszabb a megvénüléstől is.

Elsíratott bluzaimra is szép napok virradtak ismét, és én már a sugaras délelőttökön batiszt-bluzokban korzózom a Főtéren. Hej ki tudja meddig? . . .

Hogy minő forró a hőmérséklet, a legjobban bizonyítja az, hogy a levegő tele volt lovagias ügyek villanyával, a melyeket hál' Istennek mind lebonyolítottak, és a melyek mind, mind megerősítik bennem azt a keserű tudatot, hogy nálunk Ipolyságon le-tűnt a regényes lovagkor.

tiönkkor bizta reám az nemes vármegye, hogy ez mostani gonosz hírekhez képest megtaláljam kdet levelem által, hogy kmetek is lenne valami segítségemmel, mivelhogy im az szegénységet is mind füstönkint vesszük fel és ugyan ma mustrálok is Princzfalván őket. (Tehát az alispán volt a vármegye insurgens csapatosaik ideiglenes kapitánya.) Kdet azért kérem, kd bár csak Korponára küldjön, a mennyi lehetséges, annyi számú gyalogot, hogy (kitől Isten oltalmazzon) ha a török erre csapna valamely felé, mehetnének egymás segítségére, az gyalogokat pedig mi egy részit ide szállítjuk Princzfalvára, más részit Bozókba, az harmadikat Keszihóczra. Ktek a mit cselekszik, maga s hazája oltalmáért cselekszik. Tartsa meg Isten kmedet sokáig jó egészségben. Datum in possessione Princzfalvensi, die 9. Julij. 1632. Kdnek szeretettel szolgál Palásthy Pál Hont vármegyének viceispánja m. p." (Ered. a körmöci levélt. II. 26. 8. 1992.)

Erre Selmecebánya 50 gyalogot küldött. (U. o. 1994.)

Augusztus 21-én, miután Bakich Péter, Kéry János és Bakos Gábor uraimék az nemes vármegyénél újra instáltak, hogy az mostani hírekhez képest az végházakban rendeljen az nemes vármegye gyalogot fegyverrel, újra tartatott Bozókön köz-

gyülés, melyen az mostani vármegye szükségére imponáltatott fl 1 egy-egy hódolt portára, mivel az hódolatlan gyalogot ad.

Az nemes vármegye rendelt kapitány uramék levelire mind hódolatlan portáktul két-két gyalogot fegyverrel az végházakban. Palánkon 60 gyalogot, Gyarmatban 30 gyalogot, Füleken pedig az kishonti processusból (a mostani Gömör megye nyugati része) is az hódolatlan porták praestáljanak 2—2 gyalogot. Ez végzés pedig, ha kivántatik, csak egy holnapig duráljon. (Hontvármegye jegyzőkönyve E. 69. l.)

1632. szeptember 28-án szarvaskendi Sibrik Pál lévai főkapitány a következő levelet intézte nemeskürti Bakó Ferenc bakabányai kapitányhoz:

„Generose etc. Salutem etc. Ez elmúlt étszaka hirem érkeztén, nagy sok foglalatosságaim miatt magam kdnek nem irhattam, hanem seregbiró (Súry Benedek) és kálnai uramékkal, adjon hirt kmednek, megirattam vala. Most meg ujobban érkezik ama hirem mind Szögyénből s mind Bakyt (Bakich) uramtól (Palánkról,) mivel az török Esztergamon felesen egyben gyülekeztén, szándékja, az kire Isten ne segítse, hogy Damásdot elesapná láb alól és valamely felé rablást is akar tenni.

Ez bizonyos hírekhez képest igen jó volna kmednek az több bányavárosokra is írnia és lenne azon, hogy valami 300 puskást adna ő kmetek oda kmeteknek, mert az ebeknek szándékja merre legyen, nem tudhatja ember. Mi is itten éjjel és nappal készen vagyunk. Ha az puskások jönének kmetekhez, annyival jobb vigyázatban lehetne kmetek. Ha mi bizonyos derekas dolgot érthetek, én azonnal lövetek. Kmetek lövésre hallgatózzék, mert nem mindenkor irhatunk. Igen akarnám uram, hogy Isten kdet ide hozná ősmeretségnek okáért. Örömet s szeretettel látnám kdet s a közönséges jóbúl végeznék uram kdvel itt az szomszédságban. Éltesse Isten kdet sokáig jó egészségben. Datum Levae die 28. Septembris, Ao 1632. G. D. V. amicus et vicinus ad servitia paratus Paulus Sibrik de Szarvaskend. m. p." (Más. a körmöci levélt. II. 26. 8. 1998.)

1632. október 1-én Hontvármegye közgyűlésén Bozókön a megye főkapitányának Fánesy Györgyöt választották havi 100 frt fizetéssel (Hontvármegye jegyzőkönyve E. 72. l.)

1633. július 17-én Sibrik ezeket írja Bakónak Bakabányára:

„Szolgáltatomat etc. Ezen órában érke-

Mert én legényt csak arra valónak tudok, hogy leánynak, asszony népek csapja a szelet; a bor pedig csak akkor következék, ha szívbéli bánatot kell temetnie, és kardot, pisztolyt semmiesetre se fogjon kezébe, csak akkor, ha hölgyéről van szó, ha ezért kell helyt állania. . .

Már az mindegy, ha egy hamis kacintás volna is csupán az ok, amiért a felbuzdult fiatal, pezsgő vér elfolyik . . . ennek van értelme; de nincs helye a páros viadalnak akkor, ha két jó barát borközi állapotban, vagy más ügyből folyólag különbözik össze.

Ilyenkor térjenek vissza oda, a honnét a harag kiindult; a borhoz, és igyanak, igyanak — amíg csak ki nem békülnek, — a mi egészségünkre. — Hát nem így legyen?

Azt mondja, kedves barátom, hogy leveleim érdeket keltettek irántam? Hígyje el, hogy nem a levelek azok, de a sűrű álarc, ami mögé nem láthat be a legélesebb szem sem; és ami mögött mindenki azt hiszi rejtőzni, akire ő gondol.

Még a legidősebb honti lovag: Ivánka Zsigmond is kíváncsi rá, kicsoda az a Zolna, de az már csak a kettőnk titka marad barátom, és vagyok titokzatos hive továbbra is:

Zolna.

A h é t r ől.

Vármegyei tisztviselők mozgalmá.

Vármegyénk segéd- és kezelő tisztviselői a hó 12-én tartott értekezleti elhatározás szerint *Trupp* Károly árvaszéki nyilvántartó vezetése mellett a vármegye alispánjánál küldöttségileg tisztelegtek. A küldöttség vezetője a következő beszédben adta elő kérelmüket:

Nagyságos alispán ur! Azon alkalomból kifolyólag, hogy a m. kir. pénzügyminiszter előterjesztése folytán a magas kormány Ipolyság mezővárost a IV-ik lakbérosztályból a III-ik osztályba sorozta és az állami tisztviselőknek ezen maga-

zék sietséggel palánki és nógrádi vicekapitány uraim levele, kiben írják az pogányságnak igen nagy készülését, hogy derekas rablást teszen, kire Isten ne segítse. E mellett Palánkot, Szécsényt és Gyarmatot égetéssel fenyegeti. Minthogy azért az hitetlen ebeknek mindenütt igen succedál az dolog, neki edesedtek. Bizonyosan írják pedig, hogy 3—4 nap alatt, avagy 5 nap alatt hogy elmegyen és próbál, ha előbb nem is, valamely felé leszen. Kmetek azért legyen jó vigyázásban s az több bányavárosokra is és az hova kívánatit, hirt adjon, vigyázzanak magokra.

Datum Leva. 17. Julij. 1633. Paulus Sibrik de Szarvaskend. (A körmöcbányai levélt. II. 26. 8. 2038).

Az 1636-iki bozói közgyűlésen Bakó Ferencet választották a vármegye kapitányának. (Hontvármegye jegyzőkönyve E. 165. l.)

1638-ban pedig Bakó a vármegye rendes alispánja lett (Szentantali közgyűlés. Hontvm. jkve E. 203.)

Ugyanezen évben már *Pogrányi Ferenc* uram 6 nagysága említettik, mint 6 felesége *drégelypalánki főkapitánya*. (U. o. 209. l.)

sabb lakbér már f. évi január hó 1-től folyósított is, érlelte bennünk azon elhatározást, hogy az 1893. évi IV. t. c. 3. §-ában gyökerező és egyaránt az Ipolyságon lakó vármegyei közigazgatási tisztviselőket is jogosan megillető lakbér illetményünk felemelése iránt, kérvényünkkel a törvényhatósági bizottsághoz forduljunk.

Mielőtt azonban ugy a lakbér valamint ezzel kapcsolatosan a vármegyei segéd- és kezelő tisztviselők helyzetének javítása és javadalmazásunk rendezése végett kérvényünkkel a törvényhatósági bizottsághoz fordulnánk, Hontvármegye segéd- és kezelő tisztviselői f. évi. augusztus hó 12-én tartott értekezletén elhatározatott, hogy ez ügyben előzetesen nagyságod atyai tanácsát és támogatását kikéri.

Alázattal kérjük nagyságodat, hogy ügyünket tanulmányozás tárgyává tenni, főispán ur ő méltóságánál szószólónk lenni, szerény kérésünket kegyesen támogatni és célunk eléréséhez utbaigazító becses tanácsában részesíteni méltóztatásék.

S midőn ugy a lakbér, valamint fizetésünk emelésére vonatkozó kimutatás tervezetét bátorkodunk nagyságodnak átnyújtani, magunkat kegyes pártfogásába ajánlva maradunk kiváló tiszteletünk kifejezése mellett nagyságos alispán ur alázatos szolgálói.

Czobor László alispán a küldöttséget szívesen fogadta, méltányosnak találta kívánságukat és megígérte, hogy annak elérésében támogatni fogja. Az ügy tanulmányozási ttnácskozására *Trupp* Károly árvaszéki nyilvántartó és *Horeczky* Guidó közigazgatási kiadót hívta meg.

— **A király 72 éves.** E hó 18-án érte meg királyunk születésének 72-ik évfordulóját, mely nap az alkotmány helyreállítására óta ünnepe az országnak. Nálunk is ünnepi istentisztelet volt e napon, melyen a hatóságok hivatalfőik vezetése alatt részt vettek. A város ki volt lobogózza.

1639. szeptember 28-án éjjel után a pesti, budai, hatvani, váci és esztergomi törökök megrohanták Balassa-Gyarmatot, az egész várost felperzselték, sok katonát, asszonyt, leányt és gyermeket rabságba vittek, soknak fejét vették, elegen megétek, és némelyeket közülük kutba ugrattak. A szegény emberek pénze, buzája, szénája és marhája mind oda veszett. („Balassa-Gyarmat veszedelme 1639-ben“ c. közleményem a Hadtört. Közlem. 1897. évf. 461. l.)

1640. május 15-én *Szombathelyi János helyettes drégelypalánki kapitány* (Hontvármegye jkve 271. l.) azt írja Bakó alispánnak Bakabányára, hogy a nógrádi kapitánytól vett értesítése szerint a végvárakból sok török gyűlt egybe, hogy Kassa felé igyekezzenek; de szándékukat megváltoztatták és Érsekújvárnál akarnak szerezését próbálni. Körülbelül 5000-en vannak.

Május 18-án *Farkas Pál* lévai vicekapitány pedig arról értesíti, hogy Kövesdnél sok lovas és gyalog török van. Szándékuk ismeretlen. (Ném. fordítása a körmöci levélt. II. 26. 9. 2177.)

(Folytatjuk.)

— **Szent István napja.** A nemzet első nagy királyának, Szent Istvánnak emlékűnnepét nálunk is megültük. A róm. kath. templomban fényes isten tisztelet volt, melyen *Schreiber* Aladár plebános lendületes szónoklatban méltatta a nap jelentőségét. A köz és magán épületek lobogódszt öltöttek.

— **Lits Gyula** vármegyénk főispánja, ki két hét óta battai birtokán, családjá körében üdül, vasárnap érkezik vissza székvárosába.

— **A FMKE közgyűlése.** A FMKE. aug. 27-iki közgyűlése alkalmából *Lits* Gyula főispán, mint a honti választmány elnöke következő felhívásban buzdítja a közönséget a részvételre.

A FMKE. az idei közgyűlést f. hó 17-én Selmecebányán fogja megtartatni. Egyfelől az együletnek hazafias célzata, más felől ezen egyület ellenében feltűnt ellenáramlat feletle kívánatossá teszi, hogy ezen közgyűlés ünnepies módon és szíven, vármegyénk intelligenciájának tömeges részvételével tartassék meg. E cél elérésére kívánatos volna, hogy vármegyénk előkelő tagjai és családjai ezen ünnepen részt vennének. A tervezet szerint a közgyűlésben részt venni szándékozók f. hó 26-án délelőtt fél 10 órakor indulnak az ipolysági állomásra vasuton *Hont-Némethé*, hová a fogatok előre küldetvén, azokon együttesen fognának Selmecebányára bevonulni, a hol az érkezőkre ünnepi fogadtatás és ismerkedési est vár. Selmecebányán elszállásolás és ellátásról gondoskodva lesz. Hazafias tisztelettel és bizalommal felkérem tehát t. c., hogy a FMKE. ezen díszközgyűlésén és az ezzel egybekötött ünnepségeken, melyek f. hó 27-én tartatnak meg, nagy becsű családjával együtt részt venni s ez által a hazafias ünnep fényét emelni méltóztatnék. A részt venni szándékozók kéretnek ebbeli szándékukat, legkésőbb f. hó 24-ig az alispáni hivatalnál bejelenteni.

— **Petició Jakabffy István ellen.** A *Konkoly* párt, mint már jelezük újabb petícióval támadja meg *Jakabffy* István a szalkai kerület képviselőjének mandátumát. *Konkoly* Th. József ügyvéd bejárta a kerületet és már összeállította a petíció anyagát. A petíció arra a vádra épül, hogy a *Jakabffy* párt vesztegetett és ily alapon kéri a mandátum megsemmisítését és annak kimondását, hogy *Konkoly* Th. Sándor a kerület képviselője, mert a megvesztegetettnek állított szavazatok elvonásával *Konkoly* Th. Sándornak többsége maradna.

— **A Kossuth-ünnep Selmeceben.** Selmecebányáról jelentik: Kossuth Lajos születésnapja századik évfordulóját Selmece-Bélabánya sz. kir. bányaváros is megünnepli, miként erre nézve augusztus havi közgyűlésében határozatot hozott. Ugyancsak e közgyűlés mondotta ki egyhangulag hozott határozatával, hogy Arad város javaslata alapján Kossuth Lajosnak a fővárosban felállítandó szobra ügyében a fővároshoz átiratot intéz.

— **A társaságból.** *Lestyánszky* Sándor miniszteri tanácsos, városunk fia, néhány nap óta Ipolyságon időzik, és itt tartózkodása alatt *Sághy* Benőék vendége.

— **Szabados Béla — Ithon.** *Szabados* Béla zeneakadémiai tanár, a kiváló zeneszerző néhány napja Paláston időzik, mint *Luka* Pálék és *Ivánka* Istvánék vendége. A talentumos zeneköltő palásti tuszkulánumban bizonyára foglalokzik legújabb operettjével, a mely a következő színházi idény egyik szenzációs bemutatója lesz.

— **Halálozás.** Pósa Gyula kir. segédtelek-könyvvezető Béla fiacskája e hó 19-én szülői nagy szomorúságára meghalt. Temetése e hó 20-án volt.

— **Gyilkosság Nagy-Maroson.** Nagy-Marost rémes gyilkosság tartja izgalomban. A bűntény szerencsétlen áldozata Gyurács Csipka Veronika, nagy-velekenyi születésű cselédleány, aki az ottani Koronaszállóban volt alkalmazva. Pár nappal ezelőtt a leányt szeretője, Szlanka Mihály s még négyen, névszerint Keller János, Czeller Lőrinc, Strum István és Neuburger Károly mulatni hívták a közeli Bajusz-féle vendéglőbe. A mulatozás folyamán a legények leereszgedtek s a leányt egy bokorba hurcolták, hol állatias szenvedélyüknek áldozták fel. Az emberbe bujt vadállatok mindezzel nem elégedtek meg, hanem a szerencsétlen leányt a hajánál fogva hurcolták egy árokhoz, ahol leszaggatták róla ruháit s gyufával leperzselték a haját és szemöldökét. A szerencsétlen teremtésre csak hajnali órákban akad rá Czeller András községi rendőr, de a leány akkor már eszméletlen állapotban feküdt a büzös árokban. A leány a szenvedett sérülések következtében szombaton meghalt. A csendőrség pedig az öt szörnyeteg letartóztatta.

— **Házasság.** Egri Pírity Lajos ipolysági pénzügyi irodatiszt e hó 12-én vezette oltárhoz Vörös Gizella kisasszonyt Zalaegerszegen.

— **Balogh Ferenc** a helybeli zenekar vezetője e hó 4-én vezeti oltárhoz özv. Bencze Mihályné asszonyt.

— **Emléktábla Pálffy Miklósnak.** Hontmege dicső szülöttének, Pálffy Miklósnak, a nagy hadvezérnek és Győr város visszafoglalása emlékére díszes emléktáblát helyeztek el. A fekete márványon arany betűkkel a következők állanak:

Ezen helyen állott hajdan a fejrővári kapu, melyen át

Pálffy Miklós
és

Schwarzenberg Adolf

vezérek 1598. évi március hó 28. és 29-ike közötti éjjel, miután a kaput partárdával betöltték, az osztrákok seregei ezen berohantak és Győr várát a töröktől visszafoglalták.

Győr vár visszafoglalásának 300-ik évfordulója emlékére.

— Örömmel adjuk le Győr város kegyeletének hírét Hontmege felodhatlan emlékü fia iránt és kívánjuk, bárha követné Győr példáját Hontmege közönsége is.

— **Elítélt párbajozók.** Totovics Kálmán főszámvevő, és Landauer Béla dr. I. aljegyző, mint azt jeleztük, a múlt hónapban a Parassában pisztolypárbajt vitak kétszeri golyóváltással, ártalmatlan eredménnyel. A kir. ügyészség feljelentette őket párbajdal vétsége miatt. Az ügyet ma tárgyalta Fekete Imre büntető kir. aljárásbíró, ki Totovics Kálmánt 45 napi, Landauer Bélát 30 napi államfogházra ítélte. A felek felebbezést jelentettek be.

— **Vihnye-fürdő gazdát cserél.** Vihnye, ez a nagyhirű női fürdő, melynek kiváló gyógyító erejét már századokkal ezelőtt magasztalták, és melyben a Rikóczyak családtagjai egykor üdülést kerestek és találtak is, ezentul Selmecbánya városnak, mint tulajdonosnak kezelésébe megy át. A város közönsége veszélyeztetve látta a fürdő jövőjét a bérleti rendszer további folytatásával és elhatározta, hogy a kor kívánalmának szem előtt tartásával, valamint jutányosabb és jobb kiszolgálással igyekszik a fürdő érdekét emelni s

egyáltalán mindent megtenni, hogy Vihnye fürdőnek egykori jó hírnevét újból visszaszerezze. E célból e hó 19-én bizottság járt a helyszínén, melynek javaslata fölött a szeptember havi törvényhatósági bizottsági közgyűlés fog határozni. Lits Gyula főispán a szóban levő reformterveket melegen pártolja.

— **Tűz.** Felsőbágyonban a múlt héten leégett Kórcsok József gazdaember Clayton és Shuttleworth-féle cséplőgépe. A gepet szerencsére éppen a tűzeset előtt való napon biztosította.

— **Üngyilkos inas.** Francz János 18 éves hegybányai születésű asztalos inas — Budapestről haza szökött s f. hó 13-án édes anyja háza mögött egy oszlopra felakasztotta magát.

— **Szülők figyelmébe.** Leányiskolai növendékeket vállal teljes ellátásra özv. Kossuth Elek y Edéné Ipolyságon. (Öreg takarékpénztár)

IRODALOM.

Kossuth Lajos jellemrajza. A „Magyar Hirlap” méltó módon akarja megünnepelni Kossuth Lajosnak százados születési évfordulóját, amely a jövő hónap 19-én következik reánk. Úgy érezzük, hogy a nemzeti újságírásnak mindenkinél több kötelessége van leghatalmasabb Uttörőjével, legtekélyesebb Mintájával szemben és pietásunknak teljes fényében állandóan kell lobognia emléke körül, minden alkalom és jelentős évforduló nélkül is. Mégis a jövő hónap, amely őt, a még ma is megmérhetetlent az időben megméri és megjelzi a napot, amely előtt száz esztendővel Kossuth lett: különösen alkalmas arra, hogy a nagyszerűen plasztikus alakot a magyar lélekben hiven és maradandóan, a legegyszerűbb, de leghatározottabb körvonalakkal adjuk vissza. Ebben bizakodva határozta el a Magyar Hirlap, hogy megírja Kossuth Lajos rövidre fogott jellemrajzát, azt ami benne jelentős, mindenek fölött kiváló, elvülhetetlen. Egy abszolút becsü essayvel, amelyet az évforduló napján adunk közre, akarjuk mi méltó módon megünnepelni a magyar újságírásnak első hőst. A dolgozatát pedig egyenesen a magyar olvasóhoz, lapunk előfizetőihez fordulunk, az olvasók ismeretlen nagy tömegében lenni kell ismeretlen friss erőknél, akik a feladatra ugyszólván rászülettek, azonfelül módjuk van arra az elmélyedésre, amelyet a felséges téma megkövetel. A legjobb munkák megjutalmazására ezer korona tiszteletdíjat tűzünk ki, amelyet az irodalom és parlament hozzáértő tagjaiból a akuló bíráló bizottság okvetlenül kiad. — Kérjük a rátermett olvasó buzgóságát és lelkesedését és már a munka megkezdése előtt fogadják előfizetőink hálánkat és azt a reménységünket, hogy az ő körülből támad az, aki Kossuth Lajos tökéletes irodalmi arcképét legelsőnek megalkotja!

A pályázat feltételei: 1. Kívánunk Kossuth Lajosról jellemrajzot, tehát nem eletrajzi adatoknak összefűzését vagy egyoldalú költői rapsodiát, hanem olyan munkát, amely őt élete legfeltűnőbb és legjellemzetesebb fordulataiban ismerteti és mutatja. A jellemrajz fő feltétele a hűség és az egyszerűség. 2. A dolgozat terjedelme száz nyomtatott sornál több ne legyen. 3. Pályázhat a Magyar Hirlap minden előfizetője. 4. A legjobb munka díja: Ötszáz korona. Az ezután következő legjobb jutalma: háromszáz korona. A harmadik helyen kitüntetett dolgozat kétszáz koronával díjazatik. 5. Ha ezeken kívül még érdemes munkákra talál a zsüri: azokat a szokásos tiszteletdíjban részesítjük. Valamennyi jutalmazott munka a „Magyar Hirlap” tulajdona és közlésüket szeptember 19-én kezdjük meg. 6. Kérjük, hogy a pályázatokat tisztán írják le és a szerző nevét és pontos lakcímét rejtő jelzés levél kíséretében küldjék be a Magyar Hirlaphoz legkésőbb a jövő szeptember hónap tizedikéig. A bíráló bizottság — melynek névsorát rövidesen közreadjuk — szeptember hónap tizennyolcadikán dönt és döntését szeptember hónap tizenkilencedikén adjuk hírül.
A Magyar Hirlap.

Apró szenzációk.

Nincs szenzáció.

(Jelenet egy szerkesztőségben.)

Szerkesztő: De kérem, az Apró szenzáció rovat egy időtől végtelenül silány . . .

Riporter: Ilyen az élet!

Szerkesztő: Hát kiveszett magából minden szellem?

Riporter: Nem történik semmi, uram. Mit írjak? Ahá, megvan!

Szerkesztő: No, ugy-e?

Riporter: Megírom, hogy a pesti tűzoltóversenyen a mieink nyerték az első díjat. A parancsnok . . .

Szerkesztő: Hová gondol? mást . . . mást . . .

Riporter: Valamit talán a megyéről?

Szerkesztő: Isten ments! azokat nem szabad csipkedni.

Riporter: A várost?

Szerkesztő: Már az unalmas lesz!

Riporter: A zsidó hitközséget?

Szerkesztő: Az most nem aktuális.

Riporter: Istenem! hát mit?! . . . miért nincs nálunk is legalább egy kosaras asszony? Talán a szépítő bizottságról?

Szerkesztő: Ugyan menjen. De strigis stb. . .

Riporter: Valamit az építkezésről?

Szerkesztő: Nem jó . . .

Riporter: Hát mit? Megírom, hogy X. ur beküldte előfizetését . . .

Szerkesztő: Ez se apró szenzáció?

Riporter: Hát?

Szerkesztő: Nagy.

— Függyön! —

Ipolysági piaci árak.

(1902. augusztus hó 19-én.)

Buza mm.	kor.	12.40—12.20
Rozs		11.80—11.60
Arpa		11.80—11.60
Zab		10.40—10.20
Kukorica		12.80—12.60

Egy jó házból való

t a n u l ó

azonnal felvétetik.

Rumann Lajos
fűszerkereskedésében

I p o l y s á g o n.

Képviselők,
kik gázberendezések szerelésében jártasak, keresetnek

ACETYLEN
világítási vállalathoz.

Ajánlatok referenciák megjelölésével

KLINGER RICH.
Gumpoldskircheneri gép- és fémárugyár magyarországi telepe

Budapest,
VII. Hernád-utca 43. sz.
„ACETYLEN-UDVAR” címzendők.

Mc Cormick Harvesting Machine-Company
(Chicagói aratógépgyár.)

GRAND PRIX.

PARIS 1900-évi.

Kéveköto aratógép,
Fűkaszalógép.
Köszörűkészülék,

„Daisy“ marokrakó aratógép,
Szénagyűjtő gereblye és
Kévekötofonal

gyártmányai.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte.
Olcsó tartalékreszek óriási raktára. Tessék mintakönyvet kérni!

WILLIAM J. STILLMAN Évi termelés BUDAPEST,
igazgató. 362 000 gép. V. kerület. Váci-ut. 30. szám.

Raktár és képviselő:

KNAPP DÁVID-nál LÉVÁN.**Hirdetmény.**

Értesitem a t. közönsé-
get, különösen a földbir-
tokos urakat, hogy nálam
elsőrendű jó,
égetett

darabos mész

nagyban és kicsiny-
ben kapható. Métere
3-20 koronáért.

Tisztelettel

Klein Samu
szappangyáros
Ipolságon.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján!

Esemény a magyar irodalomban a

Nagy Képes Világtörténet

az egyetemes történelem klasszikus könyve, a leggazdagabb történelmi képtár.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Tizenkét kötetben.

MARCZALI HENRIK.

Tizenkét kötetben.

A Nagy Képes Világtörténet

azért eseménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes,

A Nagy Képes Világtörténet

tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténelmi mű elavult és

A Nagy Képes Világtörténet

értéktelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája és nélkülözhetetlen mindenkinek, a ki művelt

A Nagy Képes Világtörténet

ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom haza-

A Nagy Képes Világtörténet

szeretetét és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a művelést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.

A Nagy Képes Világtörténet

brillians stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít,

hanem oktatra gyönyörködtet is és a legnagyobb szellemi

élvezetet nyújtja.

Eddigél az I-V., VII-IX. kötet jelent meg.

4-5 havonként jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap. * A teljes mű ára 192 korona.

Csekély havi részletfizetésre
lapunk kiadóhivatala útján e rendelőlap segítségével
megrendelhető, mely kiváncsi és levelezőlapra
ragasztva hozzánk beküldendő.

A ..... kiadóhivatala útján ezennel megrendelem a
Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságánál a

Nagy Képes Világtörténet

ezimű művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vévén, hogy eddigél nyolcz kötet jelent
meg s a további kötetek 4-5 havonként jelennek meg.

Szállítási feltételek: 3 } koronás havi részletfizetés mellett } 3 kötet
4 } első sorban az első } 5
6 } } 8

szállítatik, a további kötetek a megjelenés sorrendjében, illetve a fizetések arányában következnek.
Kötelezem magam a társaság pénztárához Budapesten a szállítástól kezdve ..... koronát
havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó
részletek költségeire postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a
mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A részletek be nem tartása esetén a folytatolagos
kötetek a hátralék pótlásáig visszatartandók. Az első részlet az első szállításor utánveendő.

Kelt: .....

Név: .....

Állás: .....